

4) W każdym wypadku, czy w sytuacji takiej jak będąca przedmiotem sprawy, z art. 47 akapit drugi Karty praw podstawowych Unii Europejskiej oraz z unijnoprawnym pojęciem niezawisłego i bezstronnego sędziego sprzeczne jest działanie sędziego pokoju, który, zainteresowany określonym rozwiązaniem sporu na korzyść strony skarżącej, która jako wyłączną pracę sprawuje identyczne funkcje sędownicze, może zastąpić sędziego właściwego na podstawie ustawy z powodu odmowy przez najwyższy organ sądownictwa krajowego – Corte di Cassazione, izby połączone – zapewnienia skutecznej ochrony dochodzonych praw, zobowiązując w ten sposób sędziego właściwego na podstawie ustawy do stwierdzenia braku swojej właściwości do uznania dochodzonego prawa, mimo że sporne prawo – jak wynagrodzenie za urlop w postępowaniu głównym – ma podstawę w prawie pierwotnym i prawie wtórnym Unii Europejskiej w sytuacji bezpośredniego wertykalnego stosowania przepisów „wspólnotowych” wobec państwa? Na wypadek, gdyby Trybunał stwierdził naruszenie art. 47 karty, wnosi się ponadto o wskazanie środków krajowych w celu uniknięcia, aby naruszenie przepisu pierwotnego prawa Unii prowadziło także do bezwzględnej odmowy ochrony praw podstawowych chronionych przez prawo Unii w niniejszej sprawie.

⁽¹⁾ Dyrektywa 2003/88/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 listopada 2003 r. dotycząca niektórych aspektów organizacji czasu pracy (Dz.U. L 299, s. 9).

⁽²⁾ Dyrektywa Rady 1999/70/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. dotycząca porozumienia ramowego w sprawie umów na czas określony, zawartego przez UNICE, CEEP oraz ETUC (Dz.U. L 175, s. 43).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Riigikohus (Estonia) w dniu 8 sierpnia 2017 r. – AS Viking Motors, OÜ TKM Beauty Eesti, AS TKM King, Kaubamaja AS, Selver AS/Tallinna linn, Maksu- ja Tolliamet

(Sprawa C-475/17)

(2017/C 347/20)

Język postępowania: estoński

Sąd odsyłający

Riigikohus

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: AS Viking Motors, OÜ TKM Beauty Eesti, AS TKM King, Kaubamaja AS, Selver AS

Strona pozwana: Tallinna linn, Maksu- ja Tolliamet

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 401 dyrektywy 2006/112/WE ⁽¹⁾ Rady należy interpretować w ten sposób, że jest z nim niezgodny podatek krajowy, który jest powszechnie stosowany i ustalany proporcjonalnie do ceny, jednakże zgodnie z właściwymi przepisami jest pobierany wyłącznie na etapie sprzedaży towaru lub usługi na rzecz konsumenta, w związku z czym definitywne obciążenie podatkowe spoczywa na ostatecznie na konsumencie, oraz powoduje zagrożenie dla funkcjonowania wspólnego systemu VAT i zakłóca konkurencję?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. 2006, L 347, s. 1)

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof (Niemcy) w dniu 4 sierpnia 2017 r. – Pelham GmbH, Moses Pelham, Martin Haas/Ralf Hütter, Florian Schneider-Esleben

(Sprawa C-476/17)

(2017/C 347/21)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesgerichtshof